

Kit No. 72540

**PLASTIKOVÝ MODEL LETOUNU
PLASTIC AIRCRAFT KIT**

1/72

Vickers Wellington Mk.Ic & Mk.VIII

**PLASTIK FLUGZEUG MODELLBAUSATZ
MAQUETTE RÉDUITE EN PLASTIQUE**

HISTORIE

CZ Vickers Wellington byl navržen v roce 1936 skvělým konstruktérem Barnesem Wallisem. Trup letounu byl zhotoven, stejně jako křídlo i ocasní plochy, v podobě prostorově mřížkové konstrukce geodetického provedení podle jeho vlastního patentu. Konstrukce letounu umožňovala přečítat i velmi těžká poškození při bojových operacích a pro tuto mimofádnou vlastnost byl bombardovací letoun Wellington velmi oblíben mezi posádkami, které s letounem za léty létaly. Prototyp letounu navržený podle specifikace Britského ministerstva letectví B.9/32 poprvé vzletěl 15 června 1936. Ministerstvo letectví rychle předložilo objednávku na seriovou výrobu, která byla pak zahájena koncem května 1937. První sériový Wellington měl upravenou pumovnici, která byla schopna unést dvakrát větší náklad než prototyp. První let sériového stroje se uskutečnil 23 prosince 1937 a britské královské letectvo RAF stroj prevzalo v říjnu 1938. Postupem doby byly provedeny řada drobných úprav ve výzbroji letounu. Verze Mk.I měla střelecké věže Vickers, verze Mk.IA měla střelecké věže typu Frazer-Nash se dvěma kilometry umístěnými v přídi a zadí trupu a spodní střeleckou věž, zasouvanou za pumovnici do trupu. Verze Mk.IC měla střelecké věže Frazer-Nash, ale spodní střelecké věže byly nahrazeno bočními střeleckými stanovišti. Verze Mk.IC byla poháněna dvěma motory Bristol Pegasus XVIII o výkonu 1000 hp. Letouny Wellington provedly první velký bombardovací útok vedený jednotkami RAF dne 4. září 1939, kdy byly bombardovány německé válečné lodě ve Wilhelmshafen. Od prosince 1939 byly letouny nasazovány vyhrádající na noční operače, protože nebyly k dispozici vhodní letouny pro stíhací doprovod a tak jejich ztráty při denních operacích neúměrně vzrostly. Letouny Wellington Mk.IC využily též výzbroj 311 československé bombardovací perutě, která dne 10. září 1940 zahájila noční nálety na cíle v Německu a v okupovaných zemích. Do skončení války bylo celkem vyrobeno 11391 kusů letounů Wellington všech verzí (výroba končila verzí Mk.XVIII). Různé varianty zahrnovaly letouny pro poštovní hlídkovou službu, protiponorkové verze, torpédové, transportní a cvičné verze. Letouny sloužily na základnách ve Velké Británii, Indii, v Severní Africe, na Středním východě a v Itálii. Technické údaje: rozpětí 26,20 m, délka 19,70 m, výška 5,30 m, maximální rychlosť 410 km/hod ve výšce 4422 m, normální dolet 2131 km, operační dostup 7320 m, výzbroj tvořilo šest kilometrů ráže 7,7 mm a náklad pum o váze 2724 kg.

GB The Vickers Wellington was designed in 1936 by Barnes Wallis, a brilliant designer, who devised the revolutionary "Geometric" framework that allowed the Wellington to absorb extraordinary amounts of punishment. This survivability made the aircraft extremely popular with the aircrews who flew the Wellingtons throughout the war. Designed to British Air Ministry specification B.9/32, the prototype first flew on June 15th, 1936. The Air Ministry was swift to place an order and production began later than that year. The first production Wellington had a modified bomb bay, which could carry twice the load of the prototype, flew on December 23rd, 1937 and the RAF took delivery in October 1938. There were minor differences in the armament configuration of the early aircraft. The Mk.I had Vickers gun turrets, the Mk.IA had Frazer-Nash two-gun nose and tail turrets and a ventral "dustbin" turret. The Mk.IC depicted by this kit had Frazer-Nash turrets, but beam guns replaced the ventral turret. The Mk.IC was powered by two 1,000hp Bristol Pegasus XVIII engines. Wellingtons carried out the first major RAF bombing sortie of WW2, attacking German warships at Wilhelmshafen on September 4th, 1939 but in December 1939 they were switched to night operations. Some Wellingtons were converted into troop carriers, the Mk.IC becoming the C.XVI. These aircraft had their armament removed, bomb bays sealed and seats fitted. By the time the war ended, 11,391 Wellingtons (up to the Mk.XVIII) had been built. Variants included coastal patrol, mine warfare, reconnaissance, torpedo bombers and trainers. They had served from bases in Great Britain, India, North Africa, the Middle East and Italy.

Technical Specifications: Span 86 ft 2 in (26.2m), length 64ft 7in (19.7m), height 17ft 5in (5.3m). Maximum speed was 255mph (410km/h) at 14,500ft (4422m). Normal Range was 1,325 miles (2131km). Service ceiling was 24,000ft (7320m). Crew was six. Armament was six .303in (7.7mm) machine guns and up to 6,000lb (2724kg) of bombs.

HISTORIE

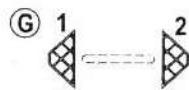
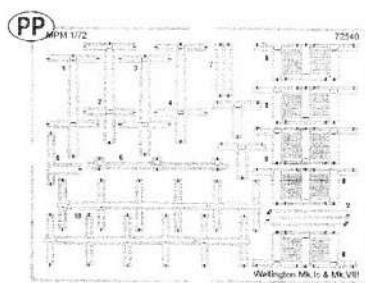
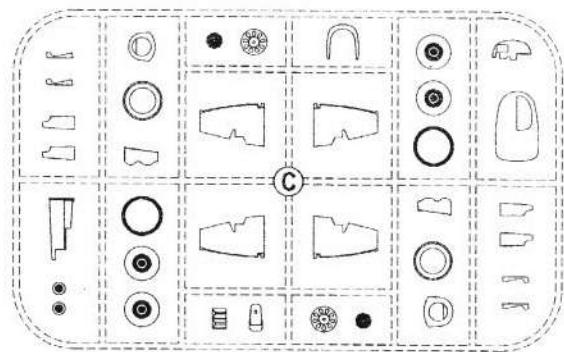
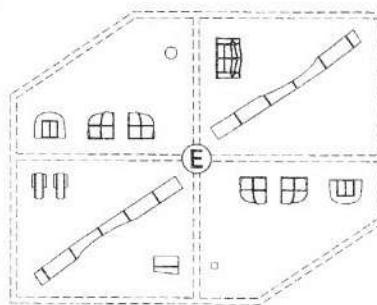
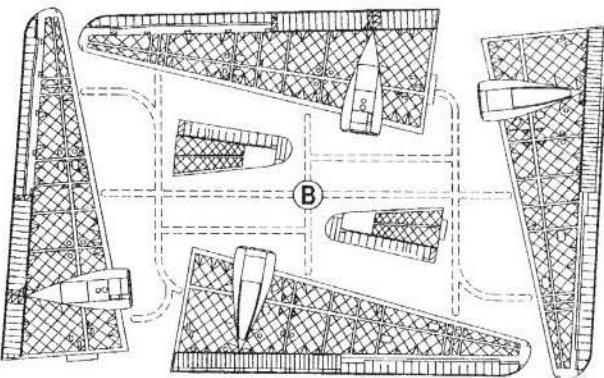
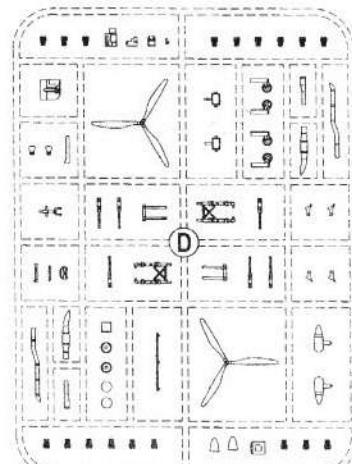
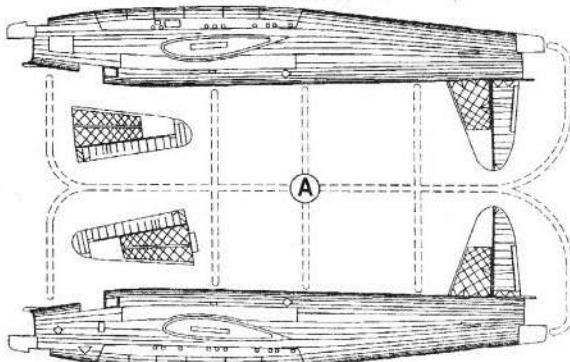
The Vickers Wellington wurde im Jahre 1936 durch den hervorragenden Konstrukteur Barnes Wallis entworfen. Der Rumpf des Flugzeugs wurde genauso wie die Flügel und die Schwanzflächen in der Gestalt einer Raumgitterkonstruktion von geodätischer Ausführung gemäß seinem eigenen Patent gefertigt. Die Konstruktion des Flugzeugs hat auch sehr schwere Beschädigungen bei Kampfflugoperationen zu überleben ermöglicht. Für diese außerordentliche Eigenschaft war das Bomberflugzeug Wellington bei den Besatzungen, die mit dem Flugzeug im Krieg geflogen sind, sehr beliebt. Der gemäß der Spezifikation des britischen Luftfahrtministeriums vorgeschlagene Prototyp des Flugzeugs B.9/32 ist zum ersten Mal am 15. Juni 1936 aufgestiegen. Das Luftfahrtministerium hat schnell reagiert und eine Bestellung für die Serienproduktion, die dann Ende 1936 eröffnet wurde, vorgelegt. Die erste Serie-Wellington hatte einen umgestellten Bombenschacht, der in der Lage war, eine zweimal größere Bombenlast als der Prototyp zu tragen. Der erste Flug einer Serienmaschine wurde am 23. Dezember 1937 verwirklicht und die britischen Königlichen Luftstreitkräfte RAF haben die Maschine im Oktober 1938 übernommen. Im Laufe der Zeit wurde eine Reihe von kleineren Umgestaltungen in der Ausrüstung des Flugzeugs ausgeführt. Die Version Mk.I hatte eine Schützenkanzel von Vickers, die Version Mk.IA hatte eine Schützenkanzel vom Typ Frazer-Nash mit zwei Maschinengewehren, die im Bug und Heck des Rumpfs installiert waren und eine untere Schützenkanzel, die hinter dem Bombenschacht in den Rumpf eingeschoben war. Die Version Mk.IC hatte eine Frazer-Nash-Schützenkanzel, aber der untere Schützenplatz wurde durch Seitenschützenstände ersetzt. Die Version Mk.IC wurde von Bristol-Pegasus-XVIII-Motoren mit einer Leistung von 1000 PS angetrieben. Die Wellington-Flugzeuge haben die ersten Bombenflüge, die durch die Einheiten der RAF geführt wurden, am 4. September 1939 durchgeführt, wo deutsche Schlachtschiffe in Wilhelmshafen bombardiert wurde. Seit Dezember 1939 wurden die Flugzeuge ausschließlich für Nachtoperationen eingesetzt, weil keine geeigneten Flugzeuge als Jägerbegleitung vorhanden waren und so deren Verlust bei Tagesoperationen unverhältnismäßig angewachsen waren. Wellington-Flugzeuge Mk.IC haben ebenfalls die Ausrüstung des 311. tschechoslowakischen Bombenbeschwaders gebildet, das am 10. September 1940 Nachflüge auf Ziele in Deutschland und in den besetzten Ländern eröffnet hat. Zu Ende des Krieges wurden insgesamt 11.391 Stück Wellington-Flugzeuge aller Versionen hergestellt (die Produktion wurde mit der Version Mk.XVIII beendet). Verschiedene Varianten haben Flugzeuge für den Küstenbewachungsdienst, die U-Boot-Kampfversion, Torpedo-, Transport- und die Übungsversion eingeschlossen. Die Flugzeuge haben auf Basen in Großbritannien, Indien, in Nordafrika, im Mittleren Osten und in Italien gedient.

Technische Daten: Spannweite 26,20 m, Länge 19,70 m, Höhe 5,30 m, Höchstgeschwindigkeit 410 km/h in einer Höhe von 4.422 m, Normale Reichweite 2.131 km, Dienstgipfelhöhe 7.320 m. Die Ausrüstung haben sechs Maschinengewehre vom Kaliber 7,7 mm und eine Bombenlast von 2.724 kg Masse gebildet.

HISTORIQUE

F Vickers Wellington fut dessiné en 1936 par un excellent ingénieur d'études Barnes Wallis. Le fuselage de l'avion, ainsi que l'aile et les surfaces de la queue furent fabriqués sous forme de construction à grillage de présentation géodésique selon son propre brevet. La construction de l'engin facilitait de survivre même en cas de graves endommagements lors des opérations de combat et pour cette qualité exceptionnelle cet avion Wellington était très apprécié par les équipages, qui utilisaient l'avion pendant la guerre. Le prototype de l'avion dessiné selon la spécification du Ministère d'aviation britannique B.9/32 sortit pour la première fois le 15 juin 1936. Le Ministère d'aviation avait immédiatement soumis la commande pour la fabrication en série et celle-ci fut lancée vers la fin de 1936. Le premier engin Wellington fabriqué en série avait une soute adaptée pour pouvoir porter une charge double par rapport au prototype. Le premier vol de l'engin fabriqué en série a eu lieu le 23 décembre 1937 et l'Aviation royale britannique RAF a fait réception de l'engin en octobre 1938. Fur et mesure sur procédant à plusieurs menues modifications dans l'équipement de l'avion. La version Mk.I avait des tours de tir Vickers, la version Mk.IA avait des tours de tir du type Frazer-Nash, mais la tour inférieure fut remplacée par des postes de tir latéraux. La version Mk.IC marchait à deux moteurs Bristol Pegasus XVIII à puissance de 1000 hp. Les avions Wellington ont effectué leur premier grand bombardement mené par les unités de RAF le 4 septembre 1939, où ils ont bombardé les navires de guerre allemands à Wilhelmshafen. A partir de 1939 il faut intervenir ces avions exclusivement pour que pour des opérations de guerre, parce qu'on ne disposait pas d'avions convenables pour l'accompagnement de chasse et alors leurs pertes lors des opérations de jour croissaient de façon disproportionnée. Les avions Wellington Mk.IC faisait également partie de l'armement de la 311e aile tchécoslovaque de bombardement, laquelle avait entrepris en date du 10 septembre 1940 des attaques aériennes de nuit sur les cibles en Allemagne et sur les territoires occupés. Certains avions Wellington étaient reconstruits en engins de transport et ainsi le modèle Mk.IC était devenu la version C.XVI. Chez ces avions on avait enlevé l'armement, bouché la soute et installé des sièges. Après la fin de la guerre on avait fabriqué un total de 11391 avions Wellington en toutes versions possibles (la production fut terminée par la version Mk.XVIII). Les différentes variantes englobaient des avions pour le service de patrouille de la côte, des versions anti-sous-marin, des versions torpilleur, de transport et d'entraînement. Les avions étaient de service sur les bases en Grande Bretagne, en Inde, en Afrique du Nord, au Moyen Orient et en Italie.

Fiche technique: Envergure 26,20 m, longueur 19,70 m, hauteur 5,3 m, vitesse maximale 410 km/h à l'altitude de 4422 m, distance franchissable normale 2131 km, plafond opérationnel 7320 m, l'armement consistait en six mitrailleuses à calibre de 7,7 mm et un chargement de bombes au poids de 2724 kg.

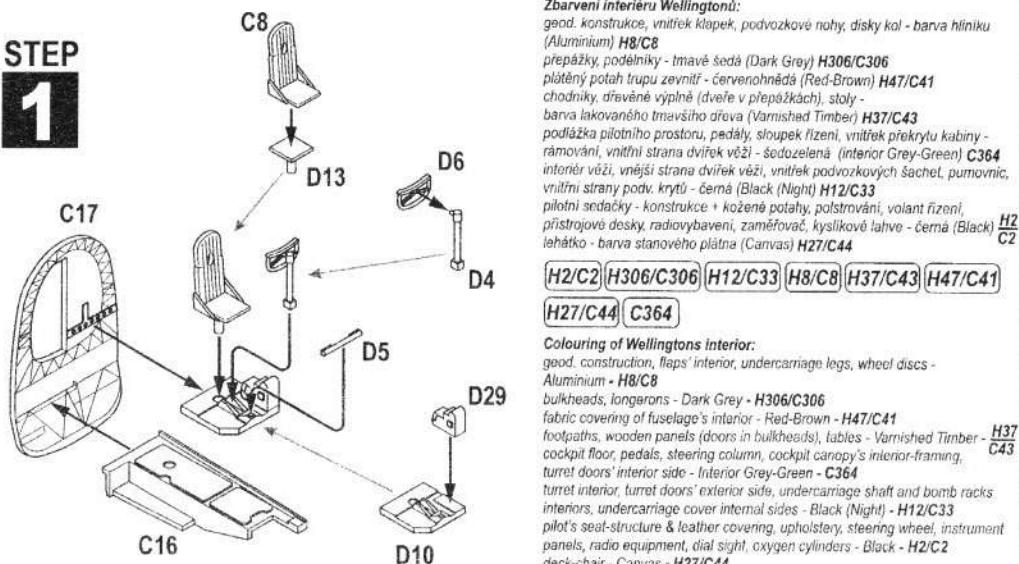

Bary Gunze
GUNZE colours No.

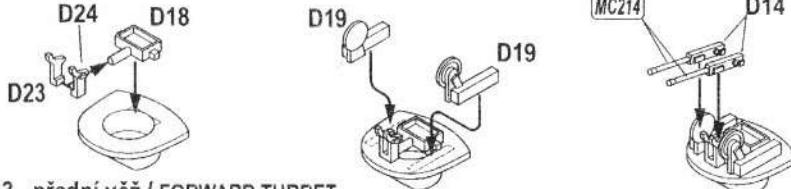
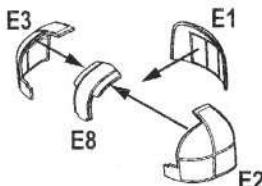
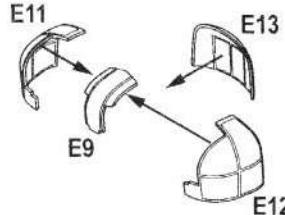
NATRÍT
COLOUR
FARBEN
PEINDRE

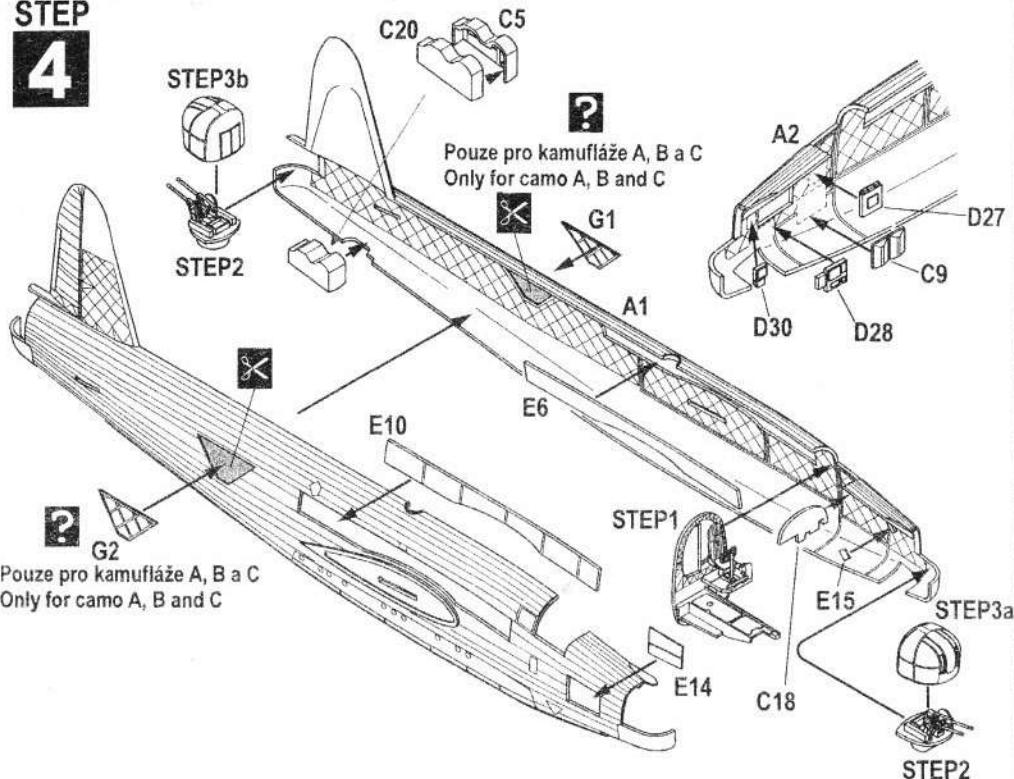
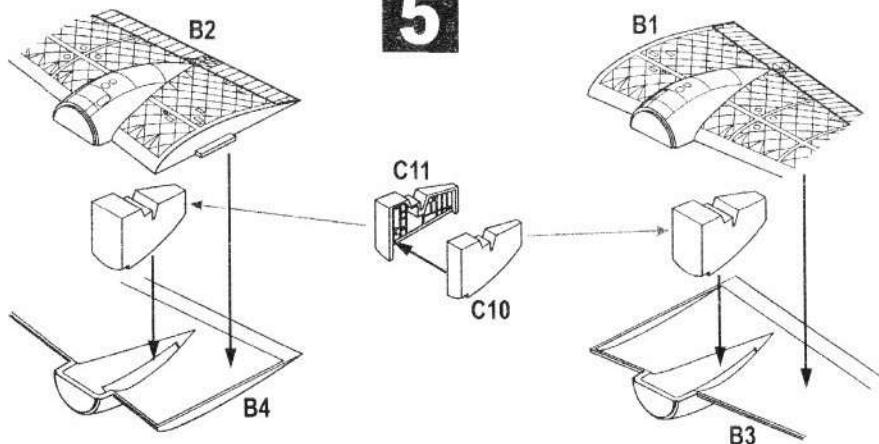
MOZNOST VOLBY
OPTIONAL
NACH BELIEBEN
OPTION

VYŘÍZNOUT
REMOVE
ENTFERNEN
DETACHER

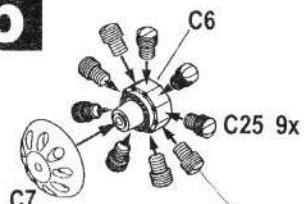
**STEP
1****STEP
2**

2 sets

**STEP
3a****STEP
3b**

STEP**4****STEP****5**

STEP

6

C7

C25 9x

C6

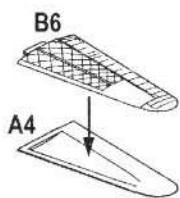
C4

H11&12

H21

C14

STEP

7

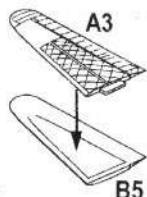
B6

A4

B5

STEP7

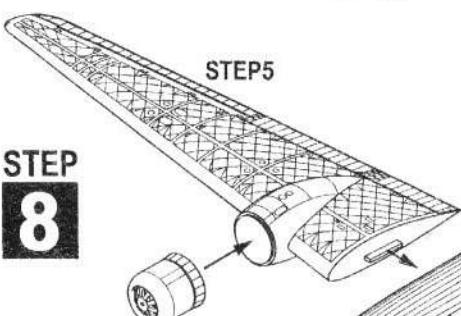
STEP4

A3

B5

STEP

8

STEP5

STEP6

STEP6

STEP7

STEP7

STEP7

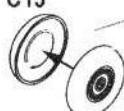
STEP5

STEP5

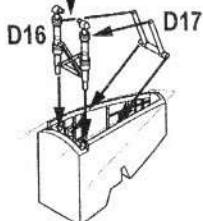

STEP6

C13

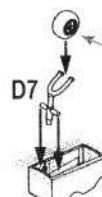

C12

D16

D17

STEP
10

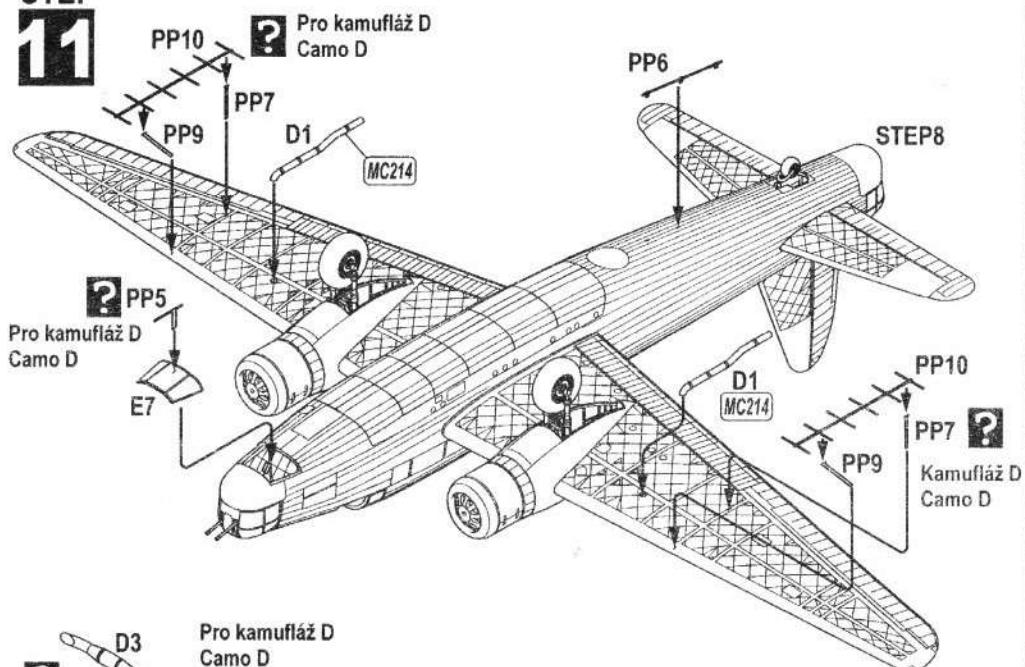
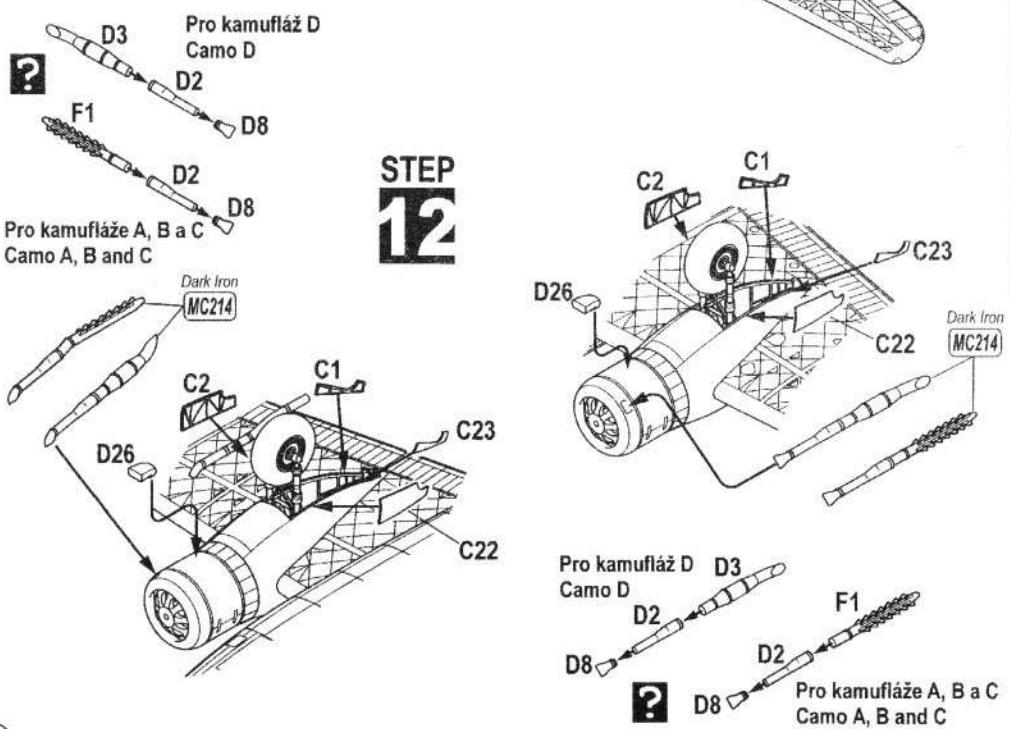
D7

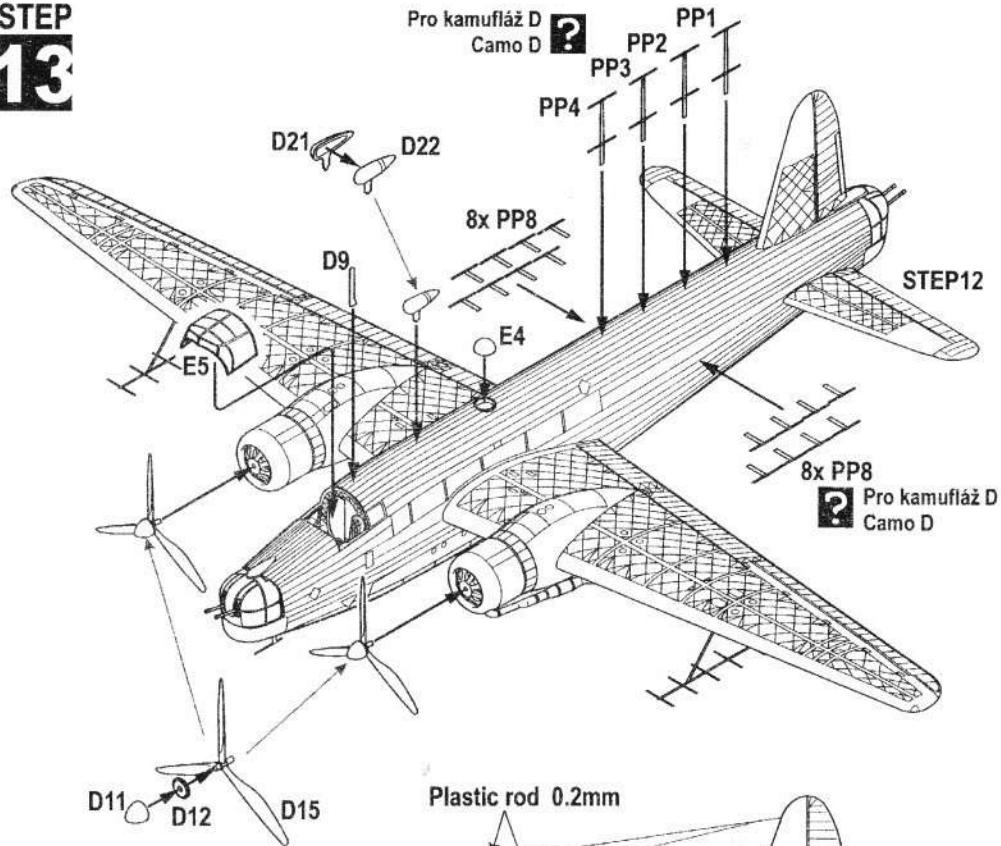

C15

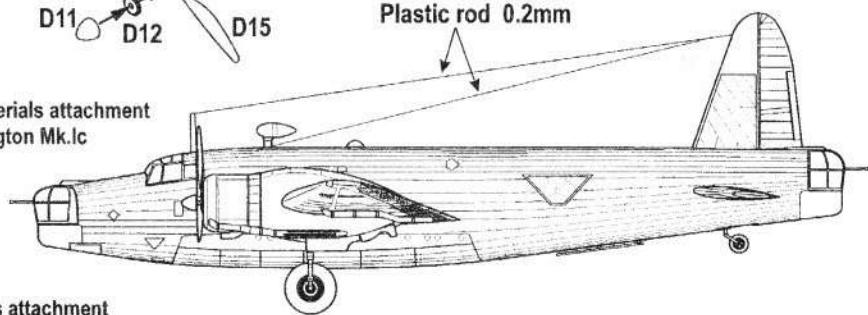
STEP

9

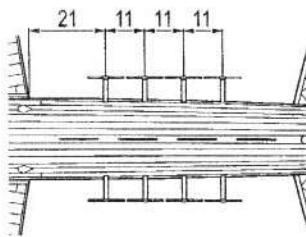
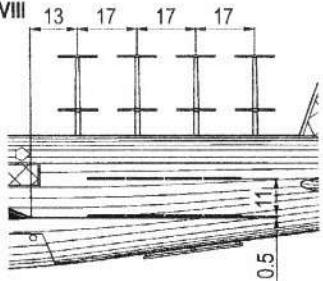
**STEP
11****STEP
12**

STEP
13

Wire aerials attachment
Wellington Mk.Ic

Aerials attachment
Wellington Mk.VIII

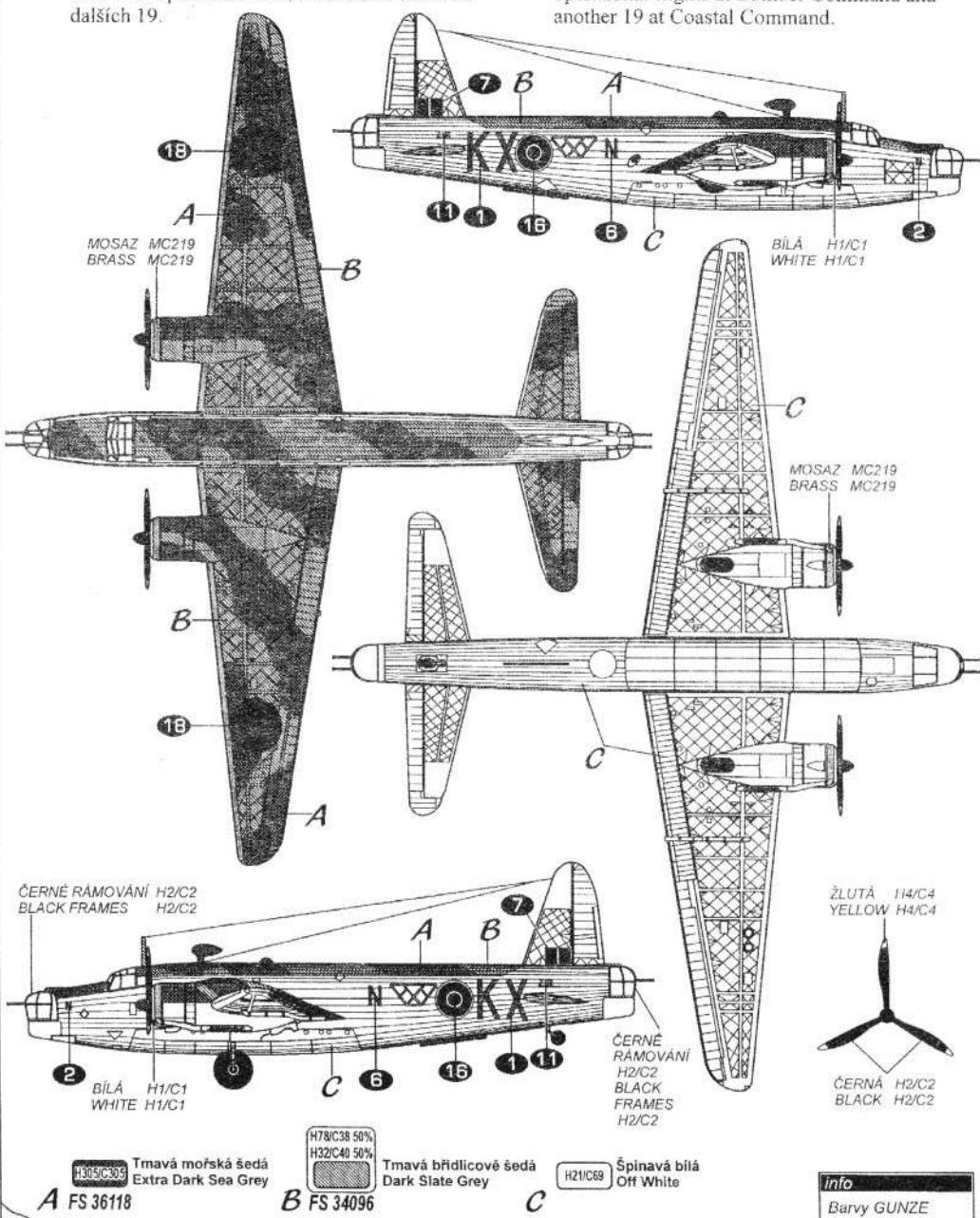
**ZBARVENÍ A OZNAČENÍ
CAMOUFLAGE AND MARKING**

**Wellington Mk.IC, KX N (ZIII),
311. (Československá) Sq. RAF, Talbenny,
září 1942.** U Bomber Command vykonal
letoun 23 operačních letů, u Coastal Command
dalších 19.

**TARNUNG UND KENNUNG
CAMOUFLAGE ET DESIGNATION**

**Wellington Mk.IC, KX N (ZIII),
311. (Czechoslovak) Sq. RAF, Talbenny,
September 1942.** The aircraft performed 23
operational flights at Bomber Command and
another 19 at Coastal Command.

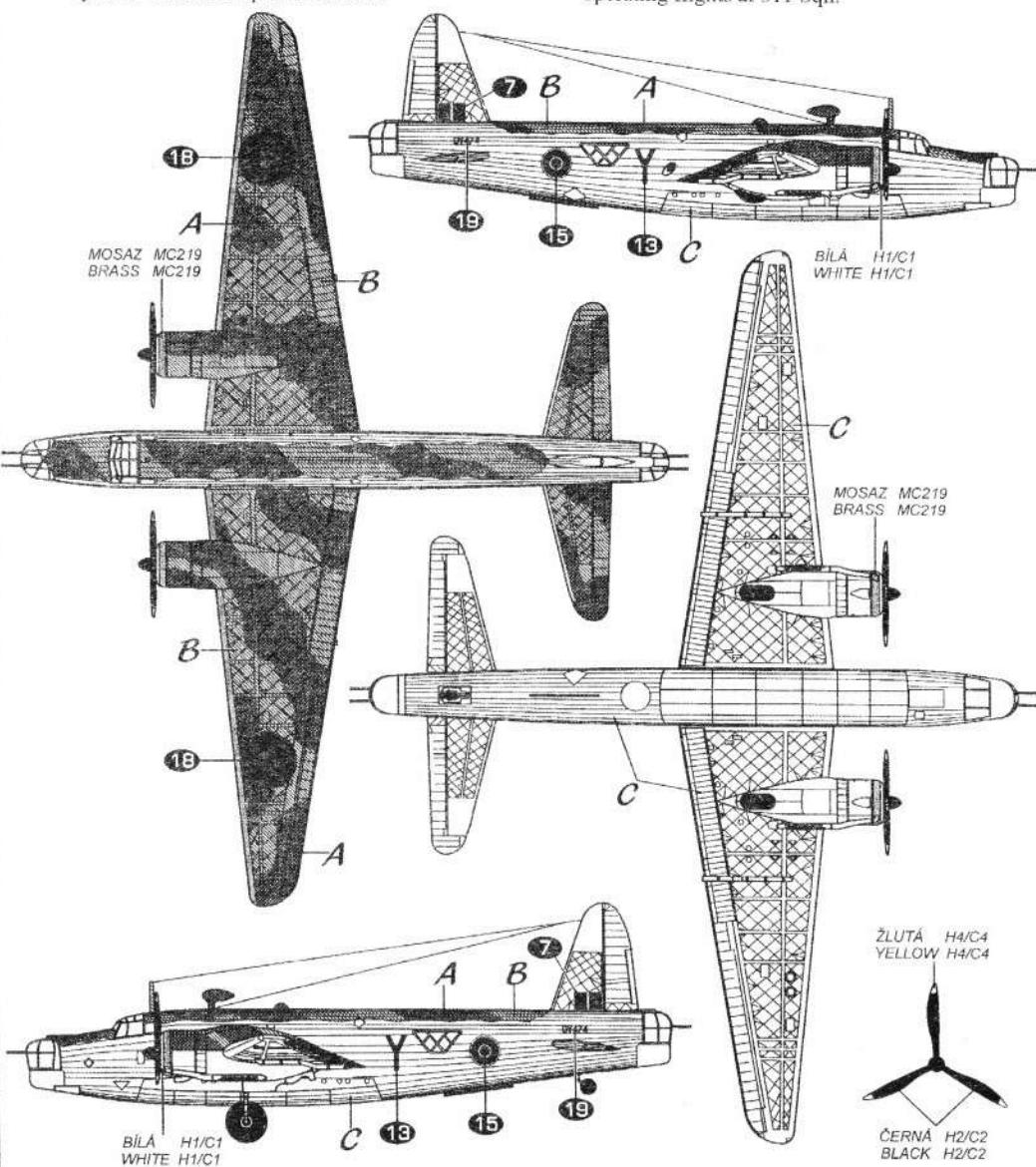
**ZBARVENÍ A OZNAČENÍ
CAMOUFLAGE AND MARKING**

Wellington Mk.IC, DV 474,
311. (Československá) Sq. RAF.,
Tallbenny, jaro 1943. U 311. Sq.
vykonal letoun 38 operačních letů.

**TARNUNG UND KENNUNG
CAMOUFLAGE ET DESIGNATION**

Wellington Mk.IC, DV 474,
311. (Czechoslovak) Sq. RAF., Tallbenny,
spring 1943. The aircraft performed 38
operating flights at 311 Sqn.

A FS 36118

H305/C305 Tmavá mořská šedá
Extra Dark Sea Grey

B FS 34096

H78/C38 50%
H32/C40 50%

Tmavá břidlicově šedá
Dark Slate Grey

C

H21/C69 Špinavá bílá
Off White

info
Barvy GUNZE
GUNZE colours No.

**ZBARVENÍ A OZNAČENÍ
CAMOUFLAGE AND MARKING**

cam
C

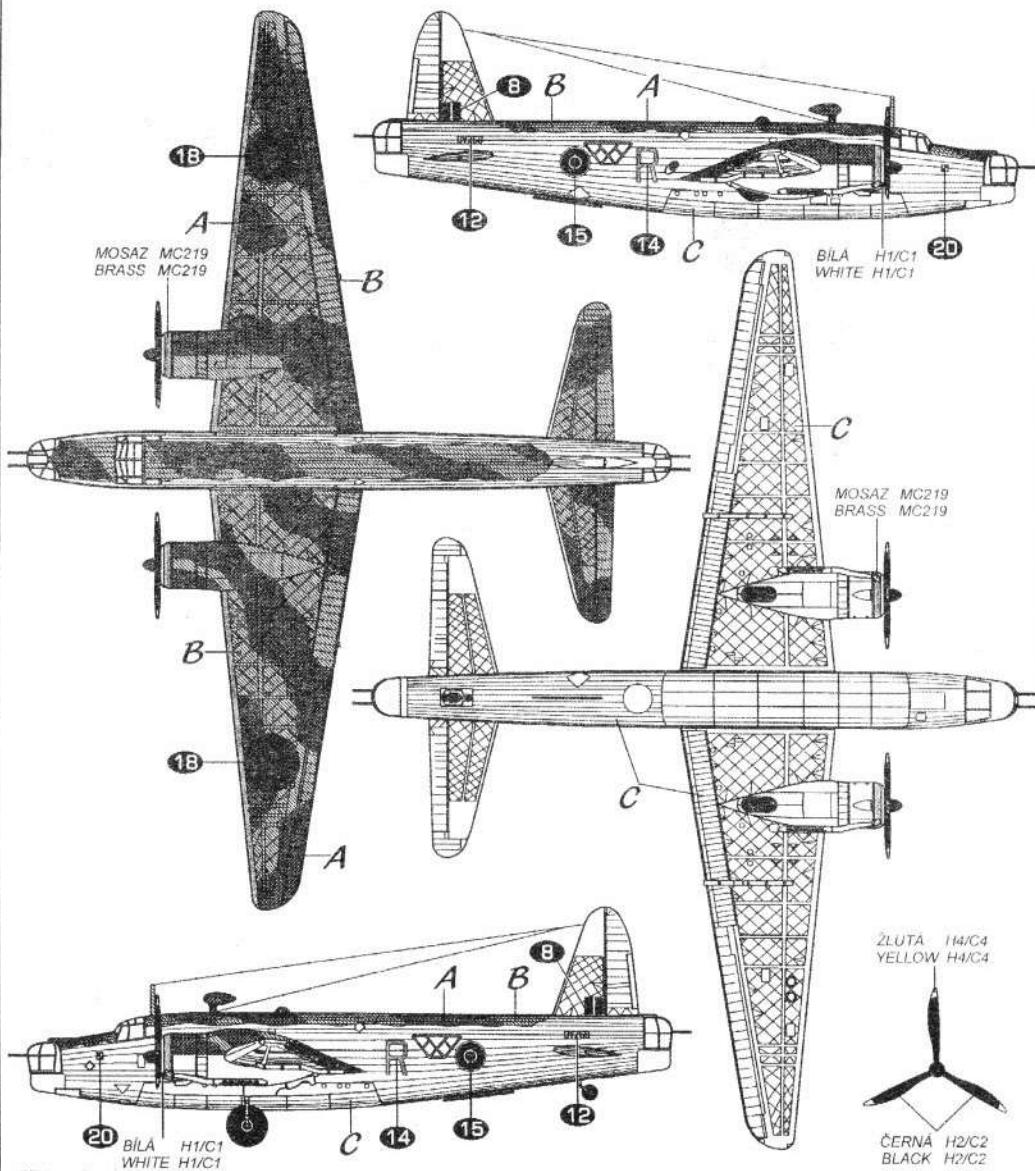
Wellington Mk.IC, DV 759,

304. (Polská) Sq. RAF., Dale, říjen 1942.

**TARNUNG UND KENNUNG
CAMOUFLAGE ET DESIGNATION**

Wellington Mk.IC, DV 759,

304. (Polish) Sq. RAF., Dale, October 1942.

H309/C309

Tmavá zelená
Dark Green

H72/C27

Tmavá zemitá
Dark Earth

H21/C89

Špinavá bílá
Off White

Info

Barvy GUNZE

GUNZE colours No.

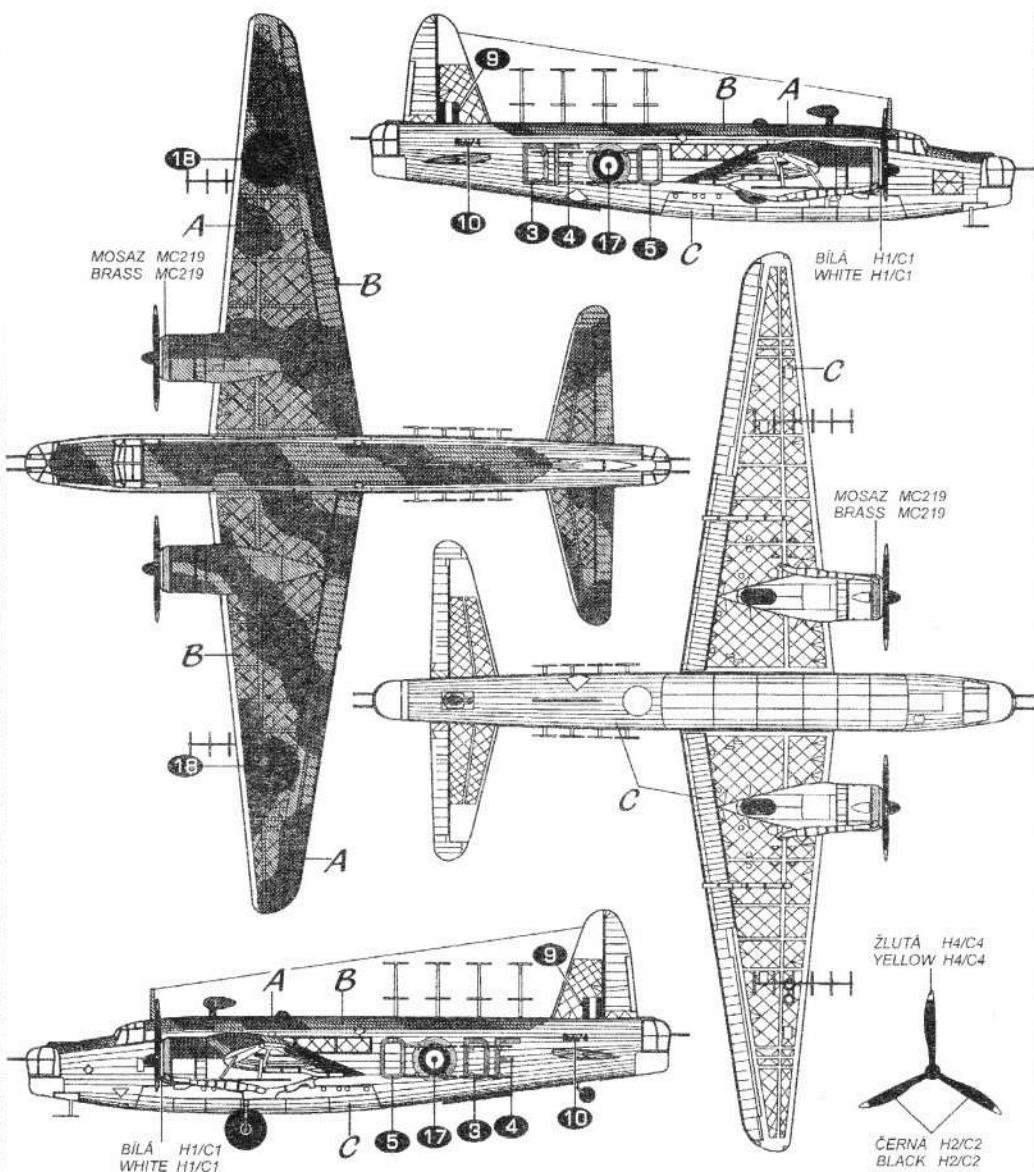
**ZBARVENÍ A OZNAČENÍ
CAMOUFLAGE AND MARKING**

Wellington Mk.IC, DF O (W5674),
221. Sq. RAF. Rekyjavik, Island

**TARNUNG UND KENNUNG
CAMOUFLAGE ET DESIGNATION**

Wellington Mk.IC, DF O (W5674),
221. Sq. RAF. Rekyjavik, Island

1105C309

Tmavá mořská šedá
Extra Dark Sea Grey

H73/C38 50%
H32/C40 50%

B FS 34096

Tmavá bridičkově šedá
Dark Slate Grey

H21/C69
Špinavá bílá
Off White

info
Bary GUNZE
GUNZE colours No.

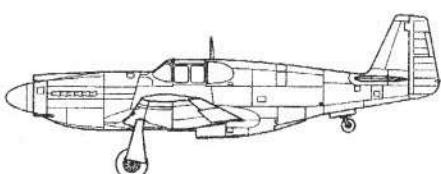
A FS 3618

C

special HOBBY limited run plastic kits

High quality injected plastic kits - short run / Vstrikované modely - limitovaná séria

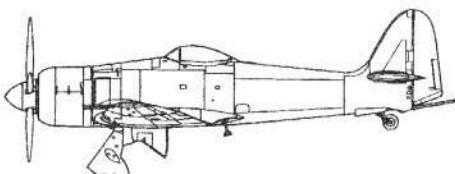
Plastic molding with PUR

1/72 scale

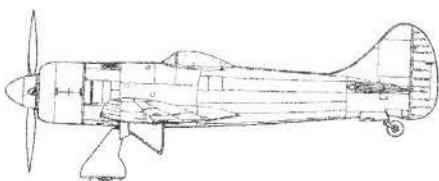
SH72073 Hawker Sea Fury FB. Mk. 11

Plastic molding with PUR

1/72 scale

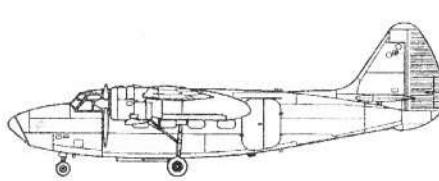
Plastic molding with PUR

1/72 scale

SH72103 Hawker Tempest Mk. II

Plastic molding with PUR

1/72 scale

SH72105 Hunting Percival Pembroke C Mk. I

publikace 4+ publication

Vickers - Armstrongs Wellington

Dvoumotorový Wellington, přezdívaný "Wimpy" podle postavky z kněžského seriálu, byl v počátcích období 2. sv. války nejním typem RAF v kategorii sředních bombardovacích letadel. V rámci Bomber Command byl používán zejména pro denní a pak pro nocní útoky proti německým přistávadlům a průmyslovým komplexům. Za svou odolnost vůči poškození protidělostřelbou ohromil všechny novýkdy robustní geodetickou konstrukcí. Letoun byl objednán v roce 1936 a v době vypuknutí války jen bylo vyrobeno již devát perutí. Wellingtony operovaly nejen nad okupovanou Evropou, ale plnily také ve Středomoří, v severní Africe a na Dálném východě. Kromě britských osádek a příslušníků Commonwealthu s těmito letouny letaly také Československá a Polští. V roce 1943 byly Wellingtony nahrazeny těžkými bombardery, nicméně zůstaly nadále ve službě zejména u výcvikových jednotek. Po válce byla upravena na evčív stroje, které pak sloužily až do začátku 50. let, kdy je vystřídaly letouny Valetta a Varsity. Celkem bylo vyrobeno téměř 9 tisíc exemplářů nevyznamnějších bombardovacích verzí.

Fotograficky special 4+ má 68 stran + vložený plakát a výkresy v měřítku 1/72, vedle historie typu a technického popisu obsahuje přehled výrobky, 7 stran kamuflážních schémata, kresby interiérů atd. Publikace má text v anglickém, vkládán je český překlad hlavního textu.

The Wellington, or the 'Wimpy' as it was dubbed, carried the burden of RAF Bomber Command's night raids over Germany in the early years of WWII. Owing to its unusual geodetic lattice-work construction, it was strong and could absorb a great deal of damage from enemy anti-aircraft fire. An initial order was placed as early as 1936, and by the time war broke out nine squadrons were equipped with the type. Apart from their operations over occupied Europe, Wellingtons did invaluable work in the Middle East, in the North African campaign, and also in the Far East. In addition to the British crews from Commonwealth and other Allied pilots flew this type of aircraft. By 1943 Wellingtons were superseded by heavier and more powerful bombers, but remained in general duty service and with a large number of training units. After the war, many aircraft were reconditioned for service as crew trainers, but were eventually replaced by the Valeta and Varsity in the early 1950s. Nearly 9,000 Wellingtons, of the mainstream bomber variant, had been produced by the autumn of 1945.

A comprehensive "4+" monograph published in the World War II line, 68 pages in total, 8 pages in colour plus a pull-out poster and a large format sheet of 1/72 line drawings. The book includes the type history, technical description, camouflage profiles, cockpit interior drawings, and armament and equipment details.

Zákliskovou službu pro jednotlivce zajišťuje:
ARTUR MODEL CENTRUM
PO Box 79, 274 01 Slaný
Tel: 314 523 556, fax: 314 520 921
http://www.artur-m-c.cz

Obráhodři kontakty k objednávky na adresu:
MARK 1 Ltd.
PO Box 10, 100 31 Prague 10 - Strašnice
Tel/fax: 241 765 158
e-mail: mark1@mail.cz
http://www.4pluspublications.com

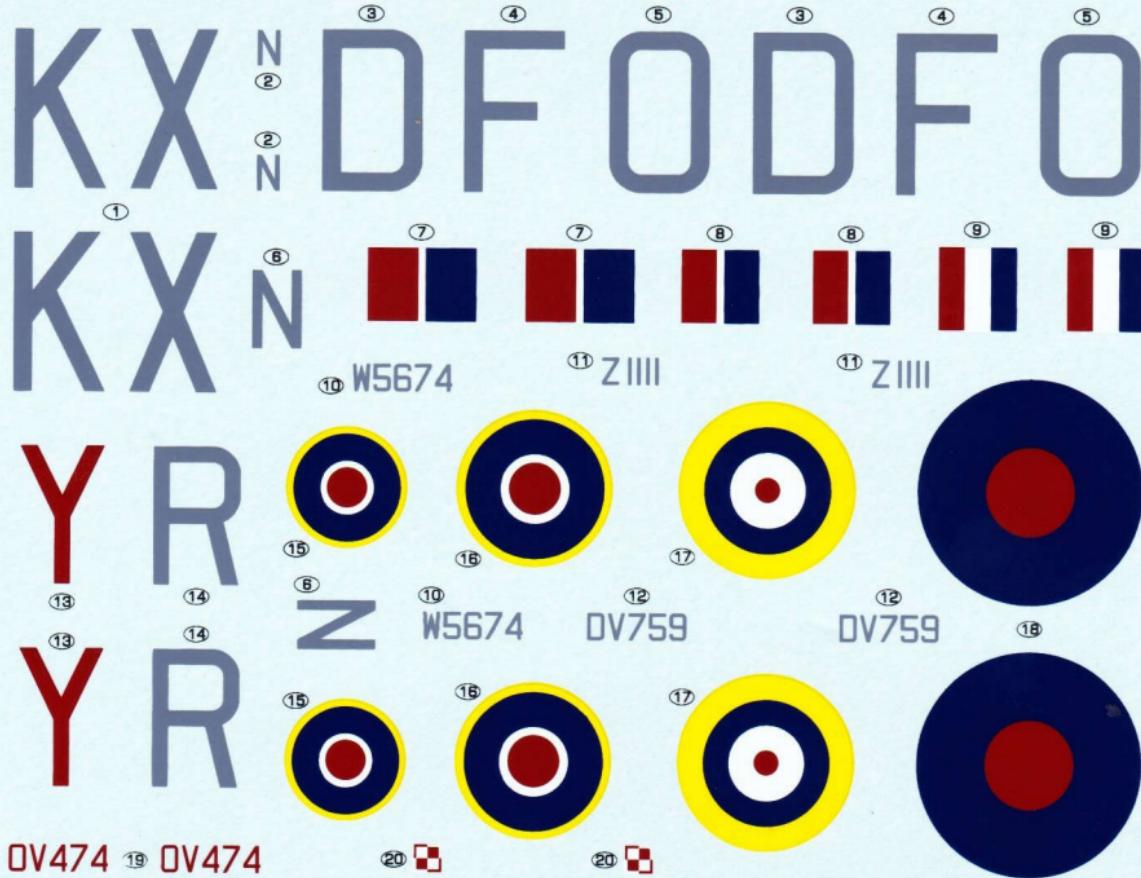

Obchodníkům a knihkupectvům poskytujieme rabat

Available from good bookshops or from:

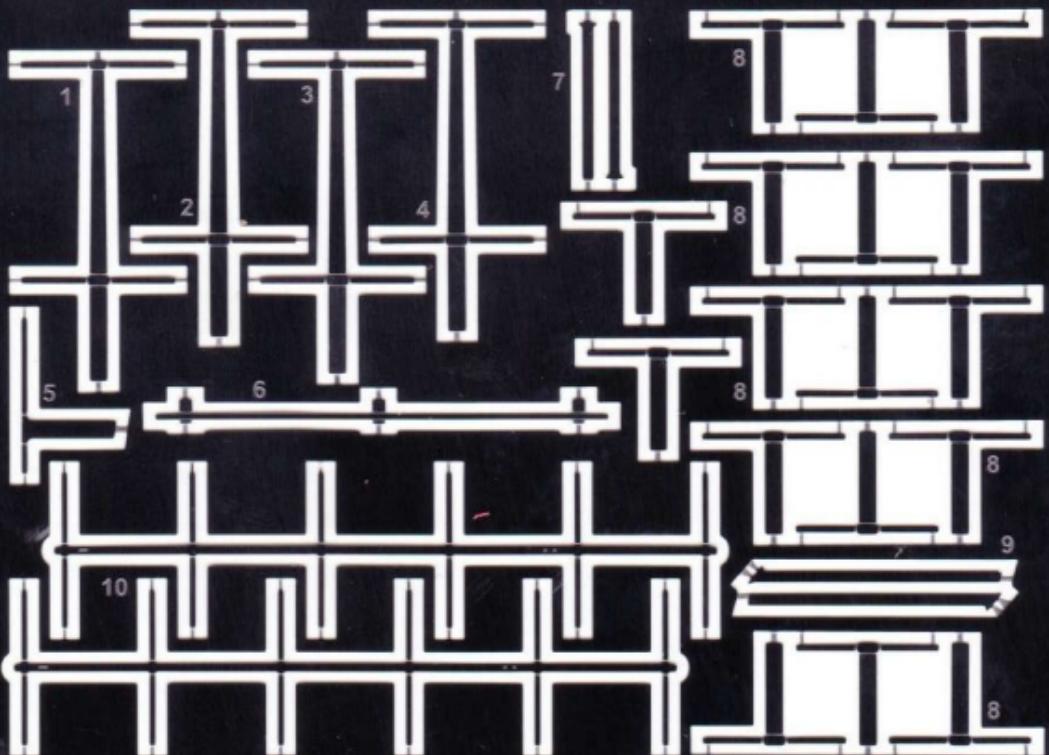
MARK 1 Ltd.
PO Box 10, 100 31 Prague 10 - Strašnice, Czech Republic
Tel/fax: 420-241 765 158
e-mail: mark1@mail.cz
http://www.4pluspublications.com

Trade enquiries welcome

MPM 1/72

72540

Made in Czech Republic

Wellington Mk.Ic & Mk.VIII